

Najczęściej zadawane pytania

na temat

dyrektywy 2012/19/UE w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i
elektronicznego

(WEEE)

Słowo wstępne

Celem opracowania dokumentu zawierającego najczęściej zadawane pytania (FAQ) jest wyjaśnienie niektórych aspektów dotyczących dyrektywy 2012/19/UE (w dalszej części dokumentu nazywanej "Dyrektywą"), która weszła w życie w dniu 13 sierpnia 2012 r., i która miała zostać transponowana do prawa krajowego państw członkowskich do 14 lutego 2014 r. Wraz z transpozycją dyrektywa 2002/96/WE ("stara dyrektywa WEEE") została zastąpiona przez tzw. dyrektywę WEEE 2, tj. dyrektywę 2012/19/UE.

Niniejszy dokument przede wszystkim ma pomóc właściwym organom władzy publicznej i podmiotom gospodarczym w interpretacji przepisów zawartych w Dyrektywie w celu zapewnienia zgodności z jej wymogami. Niemniej jednak, ponieważ Dyrektywa jest kierowana jedynie do państw członkowskich, prawa i obowiązki podmiotów prywatnych wynikają wyłącznie z działań przeprowadzanych przez władze państw członkowskich, które ją wdrażają.

Podczas formułowania odpowiedzi na pytania zawarte w dokumencie FAQ zastosowano dwa kryteria:

- *nie powinny one odbiegać od odpowiedzi udzielonych w dokumencie FAQ z sierpnia 2006 r. na temat Dyrektywy WEEE, chyba że zmianie uległ tekst podstawowych aktów prawnych, odpowiedzi mogą zostać doprecyzowane lub, w niektórych przypadkach, istnieje możliwość zmiany interpretacji;*
- *nie powinny odbiegać od odpowiedzi na identyczne "najczęściej zadawane pytania" zawarte w dokumencie [RoHS 2 FAQ document](#),, chyba że różnice w założeniach i charakterze obu dyrektyw wymagają innej odpowiedzi;*

Niniejszy dokument FAQ jest dokumentem "żywym", uaktualnianym przez Komisję Europejską w związku z doświadczeniami płynącymi z wdrażania Dyrektywy oraz wszelkimi przyszłymi wymogami. Niniejszy dokument zastępuje dokument FAQ na temat starej Dyrektywy WEEE, która została uchylona.

Wreszcie, zgodnie z przyjętym zwyczajem, niniejszy dokument FAQ odzwierciedla poglądy Dykcji Generalnej ds. Środowiska i jako taki nie jest dokumentem wiążącym prawnie. Ostateczna interpretacja prawa unijnego należy wyłącznie do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Kwiecień, 2014 r.

Zawartość

1. OGÓLNE PYTANIA DOTYCZĄCE WDROŻENIA DYREKTYWY	5
1.1. Od kiedy Dyrektywa ma zastosowanie?	5
1.2. Gdzie można znaleźć informacje na temat przepisów zawartych w Dyrektywie?	5
2. PRZEDMIOT I CELE DYREKTYWY - ARTYKUŁ 1.....	6
2.1. Co jest ogólnym celem Dyrektywy?	6
3. ZAKRES STOSOWANIA - ARTYKUŁ 2	6
3.1. Jakie kryteria stosuje się przy określaniu, czy produkt objęty jest Dyrektywą?	6
3.2. Jaki będzie zakres stosowania Dyrektywy od dnia 15.08.2018 r.?	7
3.3. Czy państwa członkowskie muszą zmienić/przeprojektować kategorie zawarte w załączniku I Dyrektywy w okresie przejściowym?	7
3.4. Czy Dyrektywa odnosi się do EEE przeznaczonych do użytku profesjonalnego?.....	7
3.5. Czy Dyrektywa odnosi się do baterii?	8
3.6. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem części składowe?	8
3.7. Czy Dyrektywa obejmuje swym zakresem etykiety RFID?	8
3.8. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem anteny i kable?	9
3.9. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem wkłady do drukarek?	9
3.10. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem przetworniki?	9
3.11. Czy każdy sprzęt zawierający ogniwa, moduły czy panele fotowoltaiczne stanowi panel fotowoltaiczny objęty kategorią 4 załącznika I Dyrektywy?	10
3.12. Czy jakkolwiek sprzęt zawierający ekrany większe niż 100cm ² może należeć do kategorii 2 załącznika III?	10
3.13. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem wszelki sprzęt oświetleniowy?	10
3.14. Jaki rodzaj sprzętu nie jest objęty zakresem Dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) jako sprzęt ‘specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część innego rodzaju sprzętu...’?	11
3.15. Czy sprzęt związany z P+D nie jest objęty zakresem Dyrektywy?.....	12
3.16. Czy sprzęt medyczny nie wchodzi w zakres Dyrektywy?	12
3.17. Czy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny używany w wielkogabarytowych stałych instalacjach lub wielkogabarytowych stacjonarnych narzędziach przemysłowych nie jest objęty zakresem Dyrektywy?	13
3.18. Czy sprzęt oświetleniowy jest objęty wyłączeniem z tytułu wielkogabarytowych stałych instalacji?	13
4. DEFINICJE - ARTYKUŁ 3	13
4.1. Co oznacza ‘sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych’?	13
4.2. Gdzie znajdują się wielkogabarytowe stałe instalacje (LSFI) i wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe (LSSIT)?	14

4.3. Czy spółka produkująca EEE w państwie członkowskim, która eksportuje 100% utworzonych produktów jest uważana za producenta tego państwa członkowskiego?	14
4.4. Czy producent lub sprzedawca, którego siedziba nie mieści się w państwie członkowskim może być uważany za producenta EEE?	14
4.5. Czy jakakolwiek osoba fizyczna lub prawna, która profesjonalnie wprowadza do obrotu w państwie członkowskim EEE pochodzące z kraju trzeciego lub z innego państwa członkowskiego powinna oznaczać ten sprzęt marką pod swoim własnym nazwiskiem aby być uważaną za producenta?	15
4.6. Co oznacza 'EEE, który z dużym prawdopodobieństwem będzie użytkowany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwo domowe' (których odpady 'uznaje się każdorazowo za WEEE z gospodarstw domowych')?	15
4.7. Czy profesjonalne wprowadzanie do obrotu EEE, które zostało już wykorzystane w jednym państwie członkowskim na terytorium innego państwa członkowskiego jest objęte definicją 'wprowadzania do obrotu'?	16
5. SELEKTYWNA ZBIÓRKA - ARTYKUŁ 5	16
5.1. Jaki jest zakres odpowiedzialności dystrybutorów w zakresie selektywnej zbiórki WEEE?	16
5.2. W jaki sposób mierzone są wymiary zewnętrzne 'małogabarytowych' EEE?	17
6. OŚRODKI PONOWNEGO UŻYCIA - ARTYKUŁ 6	17
6.1. Czy ośrodki ponownego użycia mogą mieć dostęp do punktów zbiórki?	17
7. POZIOM ZBIERANIA - ARTYKUŁ 7	18
7.1. Kto jest odpowiedzialny za osiągnięcie poziomów zbierania?	18
7.2. Czy państwa członkowskie mogą ustanawiać ambitniejsze poziomy zbierania?	18
7.3. Czy państwa członkowskie muszą wybierać pomiędzy "poziomem zbierania opartym na 65% masy EEE wprowadzanego do obrotu w poprzednich trzech latach" a "poziomem zbierania 85% WEEE wytwarzanego na ich terytorium"?	18
7.4. W jaki sposób państwa członkowskie powinny obliczać poziom zbierania oparty na 65% EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach lub poziom zbierania oparty na 85% WEEE wytworzonego na ich terytorium?	19
7.5. Czy państwa członkowskie mogą wymagać bezpłatnego przekazywania informacji na temat całego WEEE zebranego selektywnie ze wszystkich źródeł?	19
7.6. Czy państwa członkowskie mają obowiązek gromadzenia informacji o WEEE zbieranych ze wszystkich źródeł?	19
7.7. Czy poziom zbierania powinien dotyczyć poszczególnych kategorii produktów?	20
7.8. W jaki sposób poziom zbierania określony w art. 7 ust. 1 odnosi się do WEEE pochodzących od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe?	20
8. INFORMACJA DLA UŻYTKOWNIKÓW I INFORMACJE DLA ZAKŁADÓW PRZETWARZANIA - ARTYKUŁY 14 I 15	21

8.1. Czy w momencie, gdy EEE jest oznaczony podczas wprowadzania do obrotu przez państwo członkowskie, musi być on ponownie oznaczony w przypadku wymiany pomiędzy państwami członkowskimi?	21
9. AUTORYZOWANY PRZEDSTAWICIEL - ARTYKUŁ 17	22
9.1. Czy producenci mają prawo wyznaczać autoryzowanego przedstawiciela zamiast posiadania siedziby w państwie członkowskim?	22
10. KONTROLA I NADZÓR - ARTYKUŁ 23	23
10.1. Czy art. 23 ust. 2 oznacza, że państwa członkowskie muszą nakładać kryteria zawarte w załączniku VI dla wszystkich przemieszczeń używanych EEE?	23
10.2. Czy art. 23 ust. 2 odnosi się też do przemieszczenia używanych EEE pomiędzy państwami członkowskimi?	23
10.3. Czy producent/osoba odpowiedzialna za przemieszczenie może być obciążona kosztami przechowywania nawet, jeśli używane EEE okażą się nie być WEEE?	23
11. MINIMALNE WARUNKI DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZENIA - ZAŁĄCZNIK VI.....	24
11.1. Czy 'posiadacz' używanych EEE w każdym przypadku jest jednocześnie prawnym właścicielem tych EEE?	24
11.2. Czy właściwa ochrona przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku wymaga zarówno odpowiedniego opakowania jak i właściwego ułożenia ładunku?	24
11.3. Jakie jest znaczenie słowa 'gwarancja' w kontekście załącznika VI pkt.	24
2 lit. a)?	24
11.4. Czy odstępstwo od wymogów, o którym mowa w pkt. 2 załącznika VI odnosi się do używanych EEE, które są transportowane w ramach umowy leasingowej?	25
11.5. W jakich przypadkach stosuje się odstępstwo opisywane w załączniku VI pkt. 2 lit. b)?.....	25
11.6. Jaki jest cel 'deklaracji osoby dotyczącej zakresu jej działalności'? W jakiej formie należy sporządzić tę deklarację?	25
11.7. Czy konieczne jest przenoszenie wszelkich informacji wspomnianych w pkt. 5 załącznika VI w celu udowodnienia, że przedmiotem jest używany EEE?	26
11.8. Czy EEE nieobjęte zakresem Dyrektywy muszą spełniać wymogi załącznika VI przy transporcie?	26
DODATEK.....	27
CZĘŚĆ 1: Drzewo decyzyjne - Jak mogę dowiedzieć się, czy Dyrektywa odnosi się do mojego produktu?.....	28
CZĘŚĆ 2: Opis kryteriów określających, czy dany sprzęt jest objęty zakresem Dyrektywy - przykłady	30

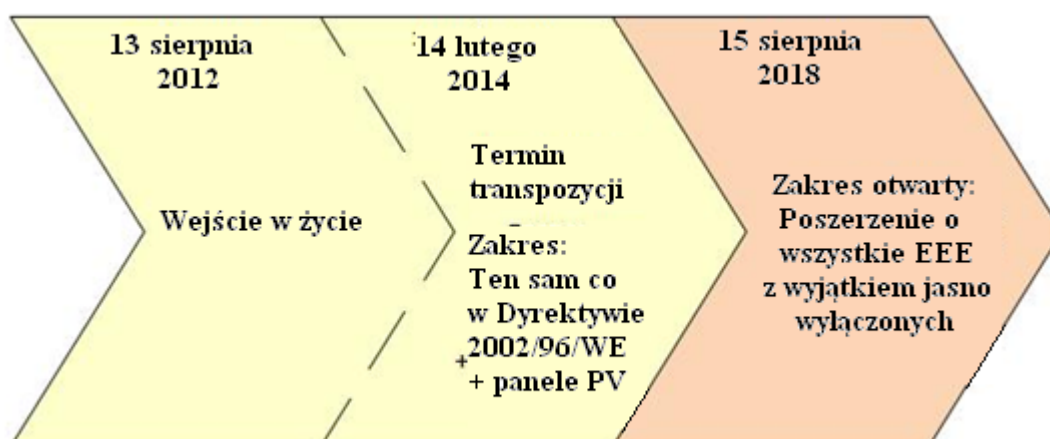
1. Ogólne pytania dotyczące wdrożenia Dyrektywy

1.1. Od kiedy Dyrektywa ma zastosowanie?

Nowa dyrektywa 2012/19/UE w sprawie WEEE (w dalszej części dokumentu nazywana "Dyrektywą") weszła w życie w dniu 13 sierpnia 2012 r. i miała zostać transponowana do prawa krajowego do dnia 14 lutego 2014 r. Wraz z transpozycją stara dyrektywa WEEE (dyrektywa 2002/96/WE) została zastąpiona.

Okres pomiędzy 13 sierpnia 2012 r. a 14 sierpnia 2018 r. stanowi okres przejściowy. Podczas tego okresu zakres stosowania Dyrektywy jest taki sam jak zakres starej Dyrektywy (10 kategorii sprzętu elektrycznego i elektronicznego (EEE)) z wyjątkiem paneli fotowoltaicznych (paneli PV), które zostały dodane do zakresu Dyrektywy ze skutkiem natychmiastowym.

W dniu 15 sierpnia 2018 r. zakres Dyrektywy zostanie poszerzony o pozostałe EEE i wszystkie EEE będą objęte 6 kategoriami zamiast obowiązujących obecnie 10 kategorii.

1.2. Gdzie można znaleźć informacje na temat przepisów zawartych w Dyrektywie?

Ustawodawstwo obowiązujące dla osób fizycznych i przedsiębiorstw to w pierwszej kolejności ustawodawstwo krajowe państw członkowskich transponujących Dyrektywę. Pytania osób zainteresowanych najlepiej więc kierować do organów krajowych odpowiedzialnych za transpozycję i wdrażanie Dyrektywy, których lista znajduje się na stronie http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/contacts_en.htm.

Pytania dotyczące praktycznych aspektów rejestracji producentów mogą być kierowane do rejestrów krajowych, których lista zawarta jest w wykazie krajowych punktów kontaktowych wspomnianych powyżej. Informacje na temat rejestracji można też uzyskać w 'European WEEE Registers Network' (EWRN), sieci reprezentującej krajowe rejestry państw członkowskich. EWRN zawiera informacje dotyczące procedur rejestracyjnych w tych państwach. Z siecią można się łączyć poprzez

<https://www.ewrn.org/contact-us>.

Pytania do Komisji Europejskiej można wysłać do Dyrekcji Generalnej ds. Środowiska. Na stronie internetowej Komisji znajduje się lista przydatnych linków:
http://ec.europa.eu/environment/waste/weee/links_en.htm

2. PRZEDMIOT I CELE DYREKTYWY - Artykuł 1

2.1. Co jest ogólnym celem Dyrektywy?

Celem Dyrektywy jest zapobieganie lub ograniczenie negatywnego wpływu wytwarzania i zarządzania WEEE oraz wykorzystywania zasobów na środowisko.

Jak odzwierciedlono w motywie 6 Dyrektywy, jej kluczowym celem jest przyczynianie się do zrównoważonej produkcji i konsumpcji poprzez – w pierwszej kolejności – ograniczenie ilości WEEE, a ponadto poprzez ponowne użycie, recykling oraz inne formy odzysku takich odpadów. W ten sposób Dyrektywa wciela hierarchię postępowania z odpadami ustaloną w art. 4 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów¹.

3. ZAKRES STOSOWANIA - Artykuł 2

3.1. Jakie kryteria stosuje się przy określaniu, czy produkt objęty jest Dyrektywą?

Aby odpowiedzieć na to pytanie należy rozważyć dwie kluczowe sprawy:

1. Czy sprzęt spełnia definicję EEE?
- oraz
2. Czy sprzęt podlega jakimkolwiek wykluczeniom?

Art. 2 Dyrektywy określa zakres jej stosowania i wymienia sprzęt, do którego Dyrektywa się nie odnosi.

Część 1 Dodatku do niniejszego dokumentu FAQ zawiera "drzewo decyzyjne", z którego można korzystać w celu określenia, czy poszczególny sprzęt spełnia definicję EEE i czy jest on objęty zakresem Dyrektywy.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE w sprawie odpadów (ramowa dyrektywa w sprawie odpadów), (Dz.U. L 312, 22.11.2008, s. 3.)

Część 2 Dodatku zawiera opis kryteriów określających, czy dany produkt jest objęty zakresem Dyrektywy oraz opis kilku przykładów odnoszących się do wykluczenia z tego zakresu.

3.2. Jaki będzie zakres stosowania Dyrektywy od dnia 15.08.2018 r.?

Z początkiem 15 sierpnia 2018 r. Dyrektywa będzie posiadać tzw. 'otwarty zakres stosowania', co oznacza, że każdy EEE będzie należeć do jednej z sześciu kategorii wymienionych w załączniku III do Dyrektywy. W ramach otwartego zakresu stosowania każdy sprzęt spełniający definicję EEE określoną w art. 3 ust. 1 lit. a) będzie objęty zakresem stosowania Dyrektywy.

Począwszy od okresu otwartego zakresu stosowania, EEE nie będzie objęty Dyrektywą jedynie w przypadku, gdy zostanie wykluczony zgodnie z art. 2 ust. 3 i 4.

3.3. Czy państwa członkowskie muszą zmienić/przeprojektować kategorie zawarte w załączniku I Dyrektywy w okresie przejściowym?

Nie. Jeśli chodzi o cele i obowiązki sprawozdawcze, do końca okresu przejściowego (do 14 sierpnia 2018 r.), w mocy pozostaje te same 10 kategorii EEE określonych w dyrektywie 2002/96/WE. Niemniej jednak, w nowej Dyrektywie istnieje dodatek w kategorii 4 załącznika I: w okresie przejściowym kategoria 4, zawierająca wcześniej jedynie sprzęt konsumencki, została poszerzona o panele fotowoltaicznych.

Od 15 sierpnia 2018 r. w zakresie celów i obowiązków sprawozdawczych wszelkie EEE zostaną zaklasyfikowane do 6 kategorii wymienionych w załączniku III do Dyrektywy.

Państwa członkowskie i inne podmioty odpowiedzialne mogą opracowywać i wykorzystywać dodatkowe (pod-) kategorie, pod warunkiem, że sprawozdanie przekazywane do Komisji jest zgodne z wymogami Dyrektywy.

3.4. Czy Dyrektywa odnosi się do EEE przeznaczonych do użytku profesjonalnego?

Tak. 9 ustęp preambuły jasno określa, że Dyrektywa obejmuje swym zakresem wszystkie EEE używane przez konsumentów jak również EEE przeznaczone do profesjonalnego użytku. Wszystkie rodzaje sprzętu elektrycznego i elektronicznego spełniające definicję EEE podaną w art. 3 ust. 1 lit. a) są objęte zakresem stosowania Dyrektywy, chyba że są one wykluczone na podstawie art. 2. Należy jednak zauważyć, że:

1. Zgodnie z art. 7 ust. 1, do 2015 r. cel zbiórki (4 kg na mieszkańca na rok) odnosi się jedynie do WEEE pochodzących z gospodarstw domowych; od 2016 r. cel zbiórki obejmie oba rodzaje WEEE (zob. również pytanie [7.8](#)).

2. W przypadku WEEE pochodzących z gospodarstw domowych przepisy finansowania są określone w art. 12, natomiast w przypadku WEEE pochodzących od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe przepisy te są określone w art. 13.

3.5. Czy Dyrektywa odnosi się do baterii?

Producent sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawierającego baterie jest tym samym uważany za producenta baterii zgodnie z dyrektywą w sprawie baterii². Dzięki temu możliwe jest wskazanie producenta odpowiedzialnego za wszystkie baterie wprowadzone do obrotu we Wspólnocie niezależnie od tego, czy baterie są wprowadzone na rynek same w sobie, czy za pośrednictwem umieszczenia ich w EEE. Państwa członkowskie powinny unikać podwójnego obciążania producentów opłatą w przypadku, gdy baterie są zbierane wraz z urządzeniem na podstawie dyrektywy WEEE.

Baterie zawarte w WEEE zostaną zebrane na podstawie dyrektywy WEEE. Niemniej jednak, jak nakazuje załącznik VII Dyrektywy, po zbiorze baterie te zostaną usunięte (ręczna, mechaniczna, chemiczna lub metalurgiczna obróbka) z WEEE oraz zostaną zaliczone do celów dotyczących zbierania określonych w Dyrektywie w sprawie baterii. Podlegają też obowiązkowi recyklingu zgodnie z dyrektywą w sprawie baterii.

3.6. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem części składowe?

Części składowe obejmują przedmioty, które po instalacji umożliwiają prawidłowe funkcjonowanie EEE. Części składowe wypuszczane do obrotu w celu wykorzystania ich do produkcji i/bądź naprawy EEE nie są objęte zakresem stosowania Dyrektywy, chyba że mogą one funkcjonować niezależnie od tych EEE.

Niemniej jednak, zestaw do samodzielnego montażu składający się z części składowych, które po zmontowaniu tworzą EEE, uznawany jest za EEE na etapie jego sprzedaży jako zestawu do samodzielnego montażu (przykład: zdalnie kierowany elektroniczny helikopter sprzedawany jako zestaw do samodzielnego montażu).

3.7. Czy Dyrektywa obejmuje swym zakresem etykiety RFID?

Tak. Etykiety RFID (aktywne i pasywne) spełniają definicję EEE podaną w art. 3 ust. 1 lit. a), w związku z czym są one objęte zakresem stosowania Dyrektywy, chyba że są one wykluczone na podstawie art. 2.

² Dyrektywa 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylająca dyrektywę 91/157/EWG (Dz.U. L 266, 29.9.2006, s. 1.) zmieniona dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/57/WE w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów w odniesieniu do wprowadzenia do obrotu baterii i akumulatorów przenośnych zawierających kadm przeznaczonych do użytku w elektronarzędziach bezprzewodowych i ogniwach guzikowych o niskiej zawartości rtęci (Dz.U. L 329, 10.12.2013, s. 5.)

3.8. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem anteny i kable?

Anteny i kable używane do przesyłania prądu elektrycznego i pól elektromagnetycznych spełniają definicję EEE podaną w art. 3 ust. 1 lit. a), w związku z czym są one objęte zakresem stosowania Dyrektywy.

Niemniej jednak, kable będące częściami składowymi innego EEE (czy to wewnętrznie – zamocowane na stałe – lub podłączone zewnętrznie i możliwe do usunięcia, lecz sprzedawane wraz z EEE lub wprowadzone na rynek/wysłane do użytku wraz z EEE) nie są objęte zakresem stosowania Dyrektywy. Kable wprowadzane na rynek osobno, niebędące częścią innego EEE są uważane za EEE same w sobie.

3.9. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem wkłady do drukarek?

To zależy od rodzaju wkładu.

Wkład do drukarki jest objęty zakresem stosowania Dyrektywy w momencie, gdy spełnia on definicję EEE podaną w art. 3 ust. 1 lit. a) i nie jest wyłączony na podstawie art. 2 Dyrektywy. Decydującym miernikiem jest spełnienie definicji EEE. Tak więc wkłady do drukarek, które zawierają części elektryczne, a ich właściwe funkcjonowanie jest zależne od prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych są objęte zakresem stosowania Dyrektywy.

Wkłady do drukarek składające się jedynie z tuszu i zbiornika, bez części elektrycznych, nie są objęte zakresem stosowania Dyrektywy.

3.10. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem przetworniki?

Przetworniki (tj. urządzenia elektryczne zmieniające prąd stały (DC) na prąd zmienny (AC), zwykle używane do dostawy mocy AC ze źródeł DC, jak panele lub baterie słoneczne) są zgodne z definicją EEE podaną w art. 3 ust. 1 lit. a), w związku z czym należą do zakresu stosowania Dyrektywy. Przykładem przetwornika objętego zakresem stosowania Dyrektywy jest przetwornik używany w instalacji fotowoltaicznej.

Z drugiej strony, przetwornik nie jest obejmowany zakresem stosowania Dyrektywy w następujących przypadkach:

- gdy jest on zaprojektowany i wystawiony do obrotu jako część składowa zintegrowana z innym EEE,
- gdy jest wyłączony na podstawie art. 2: np. został specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część konkretnego typu urządzenia, które jest wyłączone lub nieobjęte zakresem stosowania Dyrektywy, przy czym nie może on spełniać swojej funkcji poza tym urządzeniem.

3.11. Czy każdy sprzęt zawierający ogniwa, moduły czy panele fotowoltaiczne stanowi panel fotowoltaiczny objęty kategorią 4 załącznika I Dyrektywy?

Nie. Jest to zależne od charakteru sprzętu. Panel fotowoltaiczny (PV) jest częścią urządzenia elektrycznego, którego jedynym celem jest generowanie energii elektrycznej ze światła słonecznego na użytek publiczny, komercyjny, przemysłowy, rolniczy i mieszkalny. Definicja ta nie obejmuje sprzętu z integrowanymi ogniwami PV, którego funkcją jest generowanie prądu elektrycznego w celu zasilenia tego sprzętu. Poniższa otwarta lista przedstawia sprzęt zawierający ogniwa słoneczne nieuwzględniany za panele fotowoltaiczne, lecz należący do innych kategorii sprzętów objętych Dyrektywą: klimatyzacja solarna, plecak z panelem słonecznym, solarna ładowarka do telefonów komórkowych, wiatrak zasilany energią słoneczną, klawiatura zasilana energią słoneczną, lampa zasilana energią słoneczną, laptop solarny, kalkulator zasilany energią słoneczną, fontanna zasilana energią słoneczną, odbiornik radiowy zasilany energią słoneczną, lodówka zasilana energią słoneczną, zegarek zasilany energią słoneczną, solarne nawierzchniowe punktowe elementy oraz światła ogrodowe zasilane energią słoneczną.

Powyższe sprzęty nie powinny być zgłaszane jako panele PV objęte kategorią 4 załącznika I, ale powinny być zgłoszone jako należące do innej kategorii (np. kalkulator kieszonkowy z małym panelem PV powinien być zgłoszony jako należący do kategorii 3 załącznika I, a oprawa oświetleniowa z małym panelem PV powinna być zgłoszona jako należąca do kategorii 5 załącznika I).

3.12. Czy jakikolwiek sprzęt zawierający ekrany większe niż 100cm² może należeć do kategorii 2 załącznika III?

Nie. EEE zawierające ekrany większe niż 100 cm², których główne przeznaczenie jest inne niż wyświetlanie obrazu lub animowanych czy też nieanimowanych informacji na ekranie nie są uważane za należące do kategorii 2 załącznika III z uwagi na fakt, że zafałszowałyby to informacje w treści sprawozdań. Produkty takie jak pralki, lodówki i drukarki (które mają zamontowane ekrany większe niż 100cm², a których główna funkcja jest inna niż wyświetlanie obrazu) powinny być zgłaszane jako należące do odpowiednich kategorii innych niż kategoria 2 załącznika III.

3.13. Czy Dyrektywa obejmuje swoim zakresem wszelki sprzęt oświetleniowy?

Tak, zarówno dla okresu przejściowego jak i okresu otwartego zakresu stosowania wszelkie rodzaje lamp i opraw oświetleniowych są objęte Dyrektywą, chyba że zostały wyłączone z jej zakresu na podstawie art. 2. Od okresu otwartego zakresu stosowania wyjątek 'opraw oświetleniowych w gospodarstwach domowych' (zob. kategoria 5 w załączniku II do Dyrektywy) nie będzie miał zastosowania, podczas gdy żarówki żarnikowe (lampy żarnikowe) nadal będą wyłączone z zakresu stosowania Dyrektywy.

Wszelkie źródła światła zgodne z definicją EEE zawartą w art. 3 ust. 1 lit. a) uważane są za lampy objęte zakresem stosowania Dyrektywy. Dotyczy to również źródeł światła wykorzystujących technologię LED lub OLED oraz instalowanych w ramach wymiany lamp LED wprowadzanych do obrotu jako oddzielne produkty. Niemniej jednak źródła światła takie jak chipy lub integralne moduły LED wprowadzane do obrotu w celu integracji lub wbudowania do lamp lub opraw oświetleniowych nie są objęte zakresem stosowania Dyrektywy, ponieważ nie stanowią części składowych EEE.

Co do zaliczenia sprzętu oświetleniowego do kategorii EEE:

- W okresie przejściowym wszelkie rodzaje sprzętu oświetleniowego (zarówno lampy jak i oprawy oświetleniowe) należą do kategorii 5 'sprzęt oświetleniowy' załącznika I;
- W okresie otwartego zakresu stosowania sprzęt oświetleniowy może być zaklasyfikowany do trzech kategorii wymienionych w załączniku III, zgodnie z rodzajem i rozmiarem sprzętu, tzn.
 - Wszelkie rodzaje źródeł światła należą do kategorii 3 ('Lampy'), a
 - Oprawy oświetleniowe należą do kategorii 4 ('sprzęt wielkogabarytowy') lub do kategorii 5 ('sprzęt małogabarytowy'), w zależności od rozmiaru.

3.14. Jaki rodzaj sprzętu nie jest objęty zakresem Dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) jako sprzęt 'specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część innego rodzaju sprzętu...?'

Jeśli sprzęt jest produkowany w celu instalacji w innym sprzęcie wyłączonym lub nieobjętym zakresem stosowania Dyrektywy i może funkcjonować jedynie jako część składowa tego sprzętu, jest on 'specjalnie zaprojektowany' i nieobjęty zakresem stosowania Dyrektywy (art. 3 ust. 3 lit. b)). W takich przypadkach określenie 'specjalnie zaprojektowany' oznacza, że sprzęt jest produkowany z myślą o zastosowaniu w konkretnym sprzęcie, którego stanowi część.

Przykłady specjalnie zaprojektowanego sprzętu instalowanego jako część innego rodzaju sprzętu, który jest wyłączony z zakresu Dyrektywy obejmują:

- sprzęt specjalnie zaprojektowany, wymierzony i przystosowany do wykorzystania jako część konkretnej wielkogabarytowej stałej instalacji ('LSFI') (np. sprzęt czujnikowy o rozmiarze, interfejsie elektrycznym i elementach mocowania dopasowanych do głowic wiertniczych).
- sprzęt, który jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część wielkogabarytowego stacjonarnego narzędzia przemysłowego 'LSSIT' (np. pompy zaprojektowane do transportu oleju chłodniczego dla LSSIT).

Przykładami sprzętu, który jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część innego rodzaju sprzętu, który jest *wyłączony z zakresu zastosowania* Dyrektywy są między innymi urządzenia nawigacyjne zaprojektowane z myślą o określonych modelach samochodów i wbudowane w te samochody oraz sprzęt kuchenny zaprojektowany z myślą o konkretnym statku powietrznym lub przedziale statków powietrznych. Natomiast sprzęt zaprojektowany do obudowy jakiegokolwiek samochodu, jak np. zestawy słuchawkowe i wyposażające urządzenia nawigacyjne, nie jest 'specjalnie zaprojektowany', a tym obejmuje go zakres stosowania Dyrektywy.

3.15. Czy sprzęt związany z B+R nie jest objęty zakresem Dyrektywy?

Zgodnie z art. 2 ust. 4 lit. f) Dyrektywy, sprzęt przeznaczony wyłącznie do celów badań i rozwoju (B+R) udostępniany jedynie na zasadzie B2B jest wyłączony z zakresu stosowania Dyrektywy w celu zmniejszenia niepotrzebnych obciążeń badań, postępu naukowego, rozwoju i innowacji na terenie Wspólnoty.

Standardowy sprzęt, taki jak urządzenia monitorujące lub instrumenty wykorzystywane do analizy chemicznej oraz inne sprzęty laboratoryjne, które mogą być wykorzystane do celów rozwojowo-badawczych, komercyjnych lub innych nie podlegają temu wyłączeniu. Wyłączenie nie odnosi się też do sprzętu zaprojektowanego i wprowadzanego do obrotu w celu testowania, zatwierdzenia lub monitorowania sprzętu i/lub prototypów B+R.

Przykłady EEE, które mogą korzystać z wyłączenia B+R obejmują:

- nieskończone projekty, takie jak prototyp lub próbka/testowy EEE (produkty te są nadal częścią rozwoju i procesu przedprodukcyjnego i nie wprowadza się ich do obrotu).
- Wewnętrzne 'nośniki rozwoju' opracowane specjalnie w celach rozwoju, testowania, zatwierdzenia i oceny takich nieskończonych produktów, łącznie z oceną zgodności z przepisami, działania produktu i określeniem akceptacji klienta.

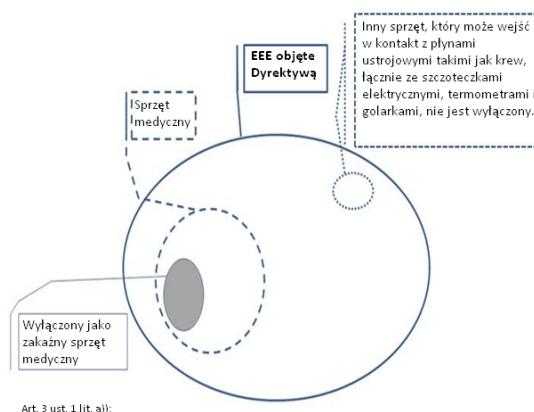
Tego rodzaju EEE należą do etapu koncepcyjnego, rozwojowego, projektowego lub przedprodukcyjnego i jako takie są przeznaczone dla działań badawczo-rozwojowych.

3.16. Czy każdy sprzęt medyczny nie wchodzi w zakres Dyrektywy?

Nie. Zgodnie z art. 2 ust. 4 lit. g) wyłączenie z zakresu stosowania Dyrektywy odnosi się jedynie do sprzętu medycznego (wyrobów medycznych i wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro), w przypadku gdy mogą one być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji. Ponadto, wyłączone są też aktywne wyroby medyczne do implantacji w celu uniknięcia usuwania sprzętu elektrycznego z ciał zmarłych pacjentów z różnych powodów.

Przykłady wyłączenia z zakresu stosowania Dyrektywy sprzętu medycznego, który może być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu eksploatacji obejmują:

- Sprzęt medyczny jednego użycia (np. elektrody przytwierdzone do główki dziecka w celu monitorowania jego stanu zdrowia podczas narodzin; elektrody te są usuwane jako zakaźne odpady szpitalne; sam monitor, który nie ma kontaktu z pacjentem nie jest wyłączany z zakresu Dyrektywy).
- Sprzęt medyczny, który w myśl przepisów krajowych powinien być zebrany i traktowany zgodnie z procedurami zagrożenia zdrowia (odpadami szpitalnymi)

3.17. Czy sprzęt informatyczny i telekomunikacyjny używany w wielkogabarytowych stałych instalacjach lub wielkogabarytowych stacjonarnych narzędziach przemysłowych nie jest objęty zakresem Dyrektywy?

To zależy. Sprzęt, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część instalacji lub narzędzia wyłączonego z zakresu stosowania Dyrektywy nie *jest wyłączony z jej zakresu*. Wykrywacze dymu, komputery i kable należą do przykładów sprzętu *objętego zakresem*. Jedynie w przypadkach, gdy np. komputer jest specjalnie zaprojektowany z myślą o konkretnej wielkogabarytowej stałej instalacji lub stacjonarnego narzędzia (np. przemysłowy komputer osobisty, który ma zostać zintegrowany z wielkogabarytową stałą instalacją) i jeśli komputer ten może działać jedynie w ramach tej instalacji (z powodu specjalnego sprzętu i/lub budowy), jest on wyłączony jako część wielkogabarytowej stałej instalacji. Jeśli komputer ten nie jest umieszczony w takiej instalacji, nie ma on żadnego zastosowania.

3.18. Czy sprzęt oświetleniowy jest objęty wyłączeniem z tytułu wielkogabarytowych stałych instalacji?

Nie. Według art. 2 ust. 4 lit. b) jakikolwiek sprzęt, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część wielkogabarytowej stałej instalacji nie może być wykluczony z zakresu stosowania Dyrektywy. Z reguły sprzęt oświetleniowy nie jest specjalnie projektowany jako część konkretnej instalacji, dlatego jest on objęty zakresem stosowania Dyrektywy.

4. DEFINICJE - Artykuł 3

4.1. Co oznacza 'sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych'?

'Sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych' oznacza sprzęt, który do spełnienia swojej podstawowej funkcji potrzebuje dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych (a nie np. benzyny lub gazu). W razie odcięcia dopływu prądu, sprzęt ten nie może spełniać swojej podstawowej funkcji. Jeśli energia elektryczna używana jest jedynie w celu wsparcia lub kontroli sprzętu, sprzęt ten nie jest objęty zakresem stosowania Dyrektywy. Przykładami sprzętu, który nie potrzebuje prądu do pełnienia swojej podstawowej funkcji (lecz wymaga np. iskry do uruchomienia), są między innymi kosiarki silnikowe i piecyki gazowe z elektrycznym zapłonem (zob. też Dodatek, Część 2).

Niektóre rodzaje sprzętu, które obecnie są objęte zakresem stosowania nowej dyrektywy RoHS (dyrektywa 2011/65/UE)³ w wyniku jej bardziej szczegółowej definicji sprzętu 'zależnego' (od energii elektrycznej) podanej w art. 3 ust. 2, mogą nadal być wyłączone z zakresu stosowania dyrektywy WEEE, która nie zawiera bardziej szczegółowej definicji, wedle której 'zależny' EEE oznacza sprzęt potrzebujący dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych do pełnienia przynajmniej *jednej* z zamierzonych funkcji.

4.2. Gdzie znajdują się wielkogabarytowe stałe instalacje (LSFI) i wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe (LSSIT)?

Dwa z wyłączeń spod zakresu stosowania Dyrektywy wymienionych w art. 2 ust. 4 odnoszą się do połączenia EEE w kontekście profesjonalnym, tj. "wielkogabarytowych stacjonarnych narzędzi przemysłowych" (art. 2 ust. 4 lit. b)) i "wielkogabarytowych stałych instalacji" (art. 2 ust. 4 lit. c)).

Zarówno "wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe" jak i "wielkogabarytowe stałe instalacje" są określone odpowiednio w art. 3 ust. 1 lit. b) i c). Więcej informacji na temat terminu "wielkogabarytowy" znajduje się w dokumencie FAQ o RoHS 2 (pytanie 3.1.)⁴.

4.3. Czy spółka produkująca EEE w państwie członkowskim, która eksportuje 100% utworzonych produktów jest uważana za producenta tego państwa członkowskiego?

Nie. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i), spółka, która ma siedzibę w państwie członkowskim i produkuje EEE pod własną marką lub znakiem towarowym jest uważana za producenta jedynie w przypadku, gdy wprowadza ona EEE na rynek pod własną nazwą lub znakiem towarowym na terytorium tego państwa członkowskiego.

4.4. Czy producent lub sprzedawca, którego siedziba nie mieści się w państwie członkowskim może być uważany za producenta EEE?

Tak. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv), w przypadku, gdy producent lub sprzedawca mający siedzibę w kraju nienależącym do Unii Europejskiej sprzedaje EEE za pomocą środków porozumiewania się na odległość użytkownikom, jest on uważany za producenta tego EEE i musi stosować się do wymogów Dyrektywy (tj. musi być zarejestrowany w krajowym rejestrze każdego z państw członkowskich, w których sprzedaje, wypełniać obowiązki odbioru odpadów, informować o ilościach wprowadzanych do obrotu w każdym z państw członkowskich).

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/65/UE z czerwca 2011 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji e sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (wersja przekształcona) (Dz.U. L 174, 1.7.2011, s. 88.)

⁴ Dokument FAQ na temat RoHS 2 jest dostępny na stronie http://ec.europa.eu/environment/waste/rohs_eee/pdf/faq.pdf

Lecz gdy producent lub sprzedawca posiadający siedzibę poza Unią Europejską sprzedaje EEE profesjonalnemu sprzedawcy w państwie członkowskim, ten ostatni odpowiada definicji określającej producenta w art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iii) i musi stosować się do wymogów Dyrektywy.

4.5. Czy jakakolwiek osoba fizyczna lub prawna, która profesjonalnie wprowadza do obrotu w państwie członkowskim EEE pochodzące z kraju trzeciego lub z innego państwa członkowskiego powinna oznaczać ten sprzęt marką pod swoim własnym nazwiskiem aby być uważaną za producenta?

Nie. Każda osoba fizyczna lub prawna profesjonalnie wprowadzająca EEE do obrotu na terenie państwa członkowskiego z państwa trzeciego lub z innego państwa członkowskiego spełnia definicję producenta zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iii) niezależnie od tego, czy EEE wyprodukowane jest pod jej własną nazwą.

4.6. Co oznacza 'EEE, który z dużym prawdopodobieństwem będzie użytkowany zarówno przez gospodarstwa domowe, jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe' (których odpady 'uznaje się każdorazowo za WEEE z gospodarstw domowych')?

Termin ten, który w Dyrektywie został dodany do definicji '*WEEE pochodzącego z gospodarstw domowych*' podanej w art. 3 ust. 1 lit. h), odnosi się do sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który ze względu na swój charakter może być używany zarówno przez gospodarstwa domowe jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe (użytkowników profesjonalnych). Taki sprzęt powinien zostać zarejestrowany i zgłoszony jako sprzęt gospodarstwa domowego, a jego odpady powinny być uznawane za WEEE z gospodarstwa domowego.

Przykłady takiego sprzętu obejmują:

- komputery osobiste i telefony używane zarówno w gospodarstwie domowym jak i w kontekście komercyjnym/przemysłowym;
- standardowe panele fotowoltaiczne działające pod napięciem lub pochłaniające albo generujące energię elektryczną w zakresie dostępnym w gospodarstwach domowych.

Przykładami sprzętu elektrycznego i elektronicznego, który ze względu na swój charakter *nie* powinien być używany w gospodarstwie domowym mogą być:

- wyroby medyczne używane wyłącznie w szpitalach i centrach medycznych (np. sprzęt rentgenowski);
- EEE działające pod napięciem lub pochłaniające albo generujące energię elektryczną wykraczającą poza zakres dostępny w gospodarstwie domowym (np. wielkogabarytowe systemy fotowoltaiczne zaprojektowane do użytku profesjonalnego) oraz EEE wymagające profesjonalnej

licencji lub uprawnienia do rozpoczęcia działania (np. stacja przekaźnikowa wymagająca licencji Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej).

4.7. Czy profesjonalne wprowadzanie do obrotu EEE, które zostało już wykorzystane w jednym państwie członkowskim na terytorium innego państwa członkowskiego jest objęte definicją 'wprowadzania do obrotu'?

Tak. Dyrektywa jest stosowana na poziomie państw członkowskich; jedynie sprzęt podróżujący *wewnątrz* danego państwa członkowskiego pozostaje na tym samym rynku, na którym został wprowadzony do obrotu.

Jeśli EEE został wprowadzany do obrotu na rynku państwa członkowskiego z innego państwa członkowskiego *w ramach działalności gospodarczej*, jest to uważane za nowe 'wprowadzanie do obrotu', zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. k). Interpretacja ta odnosi się do każdego odzyskanego, ponownie użytego lub ponownie wyprodukowanego EEE, który jest sprzedawany w ramach działalności gospodarczej. Nie dotyczy ona natomiast odsprzedaży używanego EEE przez konsumenta.

5. SELEKTYWNA ZBIÓRKA - Artykuł 5

5.1. Jaki jest zakres odpowiedzialności dystrybutorów w zakresie selektywnej zbiórki WEEE?

Art. 5 ust. 2 lit. b) Dyrektywy zobowiązuje dystrybutorów do przyjęcia wyrzuconego artykułu w momencie, gdy nabywany jest nowy artykuł tego samego typu. Jeśli państwa członkowskie chcą odstąpić od wykonania tego obowiązku, muszą zapewnić, by zwrot WEEE nie był przez to bardziej skomplikowany dla posiadacza końcowego i by pozostawał nieodpłatny dla posiadacza końcowego.

Artykuł 5 ust. 2 lit. c) wymaga od dystrybutorów zbierania w sklepach detalicznych o powierzchni sprzedaży poświęconej EEE wynoszącej co najmniej 400 m² małogabarytowego WEEE (żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm) bez konieczności zakupu odpowiednika EEE przez konsumenta. W przypadku, gdy państwa członkowskie chcą uchylić się od tego wymogu poprzez stosowanie istniejącego alternatywnego systemu zbierania, system ten musi zostać oceniony jako co najmniej tak samo skuteczny, a wyniki tej oceny muszą zostać udostępnione do publicznej wiadomości.

5.2. W jaki sposób mierzone są wymiary zewnętrzne 'małogabarytowych' EEE?

Zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. c) 'małogabarytowe' EEE to EEE, których żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm. Aby zmierzyć zewnętrzne wymiary:

a) 'małogabarytowego' sprzętu z zaokrąglonymi powierzchniami:

należy nakreślić prostokątne pole wokół sprzętu i zmierzyć jego wymiary.

a) 'małogabarytowego' sprzętu z akcesoriami:

należy zmierzyć wymiary poprzez nakreślenie prostokątnego pola wokół sprzętu bez akcesoriów, które mogą zostać usunięte, a następnie zmierzyć w ten sam sposób wymiary każdego z tych akcesoriów. Na przykład, jeśli telefon komórkowy jest oddany do zbioru wraz z ładowarką, są to dwa produkty. W takim przypadku, wymiary telefonu komórkowego i ładowarki powinny być zmierzone osobno poprzez nakreślenie prostokąta wokół każdego z tych przedmiotów.

c) kabli:

należy zmierzyć wymiary poprzez nakreślenie prostokątnego pola wokół najbardziej zwartej formy kabli, w jakiej można je zapakować.

6. OŚRODKI PONOWNEGO UŻYCIA - Artykuł 6

6.1. Czy ośrodki ponownego użycia mogą mieć dostęp do punktów zbiórki?

Tak. Artykuł 6 ust. 2 wymaga od państw członkowskich promowania rozwiązania, w którym systemy lub punkty zbierania umożliwiają, odpowiednio, w punktach zbierania WEEE, wysortowanie z zebranego selektywnie WEEE, WEEE, który ma być przygotowany do ponownego użycia oraz przyznawanie personelowi z ośrodków ponownego użycia dostęp do tego WEEE, chyba że ośrodki ponownego użycia są akredytowane, zgodnie z załącznikiem IV (punkt 16) dyrektywy UE 2008/98/WE w sprawie odpadów.

Jeśli chodzi o dostęp ośrodków ponownego użycia do punktów zbierania, zastosować można różne praktyki istniejące w państwach członkowskich. Na przykład, jeśli punkty zbierania zostaną utworzone w ramach systemów odpowiedzialności producenta, mogą one kontrolować dostęp do wszystkich punktów zbierania oraz współpracować z akredytowanymi ośrodkami ponownego użycia. Dostęp ten może też być przyznany na podstawie indywidualnych kontaktów pomiędzy odpowiednimi podmiotami a ośrodkami ponownego użycia; przykłady 'podmiotów' to między innymi gminy miejskie lub stowarzyszenie gmin (prowadzące działalność gminne ośrodki zbierania), prywatne spółki odpadowe (prowadzące działalność w systemie zgodności regionalne ośrodki zbierania) lub przedsiębiorstwa społeczne (ośrodki zbierania prowadzące działalność jako wykonawcy dla gmin miejskich i/lub systemów zgodności).

7. POZIOM ZBIERANIA - Artykuł 7

7.1. Kto jest odpowiedzialny za osiągnięcie poziomów zbierania?

Zgodnie z art. 7 ust. 1 państwa członkowskie muszą zapewnić osiągnięcie poziomów zbierania, o których mowa w art. 7 ust. 1.

W celu osiągnięcia poziomu zbierania, państwa członkowskie zobowiązane są do ustanowienia systemów zbiorowych i/lub indywidualnych, odpowiednich i dostępnych punktów zbierania oraz do podjęcia i promowania działań mających na celu zwiększenie poboru (np. ogólnokrajowe kampanie na rzecz świadomości społecznej).

Władze krajowe muszą zapewnić osiągnięcie poziomów zbierania biorąc pod uwagę wszystkie kanały, jak określono w art. 16 ust. 4. Państwa członkowskie powinny ustanowić działania nakierowane na gromadzenie informacji na temat wszystkich WEEE zebranych selektywnie. Sprawą zasadniczą jest zapewnienie, by wszystkie osoby zarządzające WEEE (np. podmioty gospodarcze zajmujące się recyklingiem, podmioty zajmujące się zbieraniem, władze samorządowe, handlowcy) wysyłały odpowiednie sprawozdania, łącznie z rodzajem i liczbą zarządzanych przez nich WEEE.

7.2. Czy państwa członkowskie mogą ustanawiać ambitniejsze poziomy zbierania?

Tak. Zgodnie z ostatnim akapitem art. 7 ust. 1, państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej ambitne poziomy selektywnej zbiórki WEEE i w takim przypadku zgłaszają to Komisji.

7.3. Czy państwa członkowskie muszą wybierać pomiędzy “poziomem zbierania opartym na 65% masy EEE wprowadzanego do obrotu w poprzednich trzech latach” a “poziomem zbierania 85% WEEE wytwarzanego na ich terytorium”?

Nie. Art. 7 ust. 1 nie wymaga od państw członkowskich wyboru. Od roku 2019 (siedem lat od wejścia w życie), art. 7 ust. 1 będzie jedynie wymagał od państw członkowskich wykazania osiągnięcia jednego z tych poziomów zbierania. Oznacza to, że państwa członkowskie mogą wykazać roczną zgodność z którymkolwiek z opisywanych poziomów zbierania, bez konieczności wcześniejszego wybrania podstawy do wysłania sprawozdania.

7.4. W jaki sposób państwa członkowskie powinny obliczać poziom zbierania oparty na 65% EEE wprowadzonego do obrotu w poprzednich trzech latach lub poziom zbierania oparty na 85% WEEE wytworzonego na ich terytorium?

Począwszy od 2019 r. minimalny poziom zbierania do osiągnięcia w skali roku będzie wynosił 65% średniej masy EEE wprowadzanych do obrotu w poprzednich trzech latach w przedmiotowym państwie członkowskim, lub alternatywnie 85% EEE wytworzonego na terytorium tego państwa członkowskiego, jak przewidziano w art. 7 ust. 1.

Państwa członkowskie, które wolą wykazać zgodność z tym pierwszym poziomem zbierania w roku referencyjnym (x), powinny obliczyć średnią masę EEE wprowadzanych do obrotu w poprzednich trzech latach, czyli latach (x-1), (x-2) i (x-3). Tak więc, dla pierwszego roku, w którym poziom ten będzie zastosowany, tj. 2019, poziom zbierania powinien zostać obliczony jako odsetek masy EEE wprowadzonych do obrotu w latach 2018, 2017 i 2016.

Państwa członkowskie, które wolą wykazać zgodność z drugim z wymienionych poziomów zbierania w roku referencyjnym (x) powinny obliczyć masę WEEE wytworzonych w roku (x). Tak więc, dla pierwszego roku, w którym poziom ten będzie zastosowany, tj. 2019, poziom zbierania powinien zostać obliczony jako odsetek masy WEEE wytworzonych na terytorium państwa członkowskiego w roku 2019.

W celu obliczenia masy EEE wprowadzonych do obrotu krajowego oraz masy WEEE wytworzonych na terytorium państw członkowskich, państwa te zastosują metodologię ustaloną przez Komisję zgodnie z art. 7 ust. 5.

7.5. Czy państwa członkowskie mogą wymagać bezpłatnego przekazywania informacji na temat całego WEEE zebranego selektywnie ze wszystkich źródeł?

Tak. Art. 7 ust. 2 wymaga od państw członkowskich zbierania informacji na temat wszystkich WEEE zebranych selektywnie. Państwa członkowskie gromadzą te informacje z punktów zbierania i zakładów przetwarzania, od dystrybutorów i producentów lub stron trzecich działających w ich imieniu. Informacje te powinny być przekazane państwu członkowskim bezpłatnie. Niemniej jednak, państwom członkowskich pozostawiona jest znaczna swoboda w zakresie wprowadzania krajowych przepisów dotyczących systemów zbierania danych.

7.6. Czy państwa członkowskie mają obowiązek gromadzenia informacji o WEEE zbieranych ze wszystkich źródeł?

Tak. Zgodnie z art. 16 ust. 4, państwa członkowskie mają obowiązek gromadzenia informacji o WEEE zbieranych ze wszystkich źródeł. Oznacza to, że państwa członkowskie powinny przyjąć działania

nakierowane na zaangażowanie wszystkich podmiotów w zbieranie WEEE oraz na odbiór informacji na temat ilości i kategorii WEEE zebranych ze wszystkich źródeł.

Istnieją znaczące przepływy WEEE poza systemami odpowiedzialności producentkiej utworzonymi i zarządzanymi przez producentów i ważne jest, aby wszystkie zbierane selektywnie z różnych źródeł WEEE liczyły się do poziomu zbierania. Te tak zwane 'dodatkowe przepływy WEEE' są zbierane przez pewien wachlarz podmiotów, począwszy od niewielkich podmiotów zbierających od drzwi do drzwi aż po wielkoskalowych handlarzy złomu i podmioty gospodarcze zajmujące się recyklingiem. Zadaniem państw członkowskich jest zapewnienie, by te 'dodatkowe przepływy WEEE' były odpowiednio oszacowane oraz by selektywnie zbierane WEEE zostały poddane odpowiedniej obróbce.

W związku ze złożonością przepływów WEEE oraz na podstawie art. 16 ust. 4, państwa członkowskie mogą zdecydować się na stosowanie uzasadnionych oszacowań WEEE zbieranych ze wszystkich źródeł, wykazujących, lub umożliwiających im wykazanie, osiągnięcia celów dotyczących zbierania ustalonych w art. 7 ust. 1. Uzasadnione oszacowania muszą być poparte niezależną naukową metodologią oraz opierać się na realnych danych rynkowych na tyle, na ile jest to możliwe.

7.7. Czy poziom zbierania powinien dotyczyć poszczególnych kategorii produktów?

Nie. Poziom zbierania, o którym mowa w art. 7 ust. 1 nie przewiduje indywidualnych poziomów zbierania dla poszczególnych kategorii produktów. Odnosi się on do krajowych celów, które mają być osiągnięte dla WEEE jako całości, a nie dla każdej z kategorii WEEE.

Art. 7 ust. 6 mówi, że Komisja dokona ewentualnego ustalenia indywidualnych poziomów zbierania dla jednej lub większej liczby kategorii wymienionych w załączniku III, w szczególności dla sprzętu działającego na zasadzie wymiany temperatury, paneli fotowoltaicznych, sprzętu małogabarytowego, małych urządzeń informatycznych i telekomunikacyjnych, i lamp zawierających rtęć. Do dnia 14 sierpnia 2015 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w tej sprawie, wraz z odpowiednim wnioskiem ustawodawczym.

7.8. W jaki sposób poziom zbierania określony w art. 7 ust. 1 odnosi się do WEEE pochodzących od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe?

Do 31 grudnia 2015 r. obowiązywać będzie cel dotyczący zbierania z gospodarstw domowych średnio co najmniej 4 kilogramów WEEE na mieszkańca na rok lub tej samej masy WEEE jaka została średnio

zebrana w danym państwie członkowskim w trzech poprzedzających latach, w zależności od tego, który z tych celów jest większy.

Niemniej jednak od 2016 r. minimalny poziom zbierania wyniesie 45% i będzie obliczony na podstawie całkowitej masy WEEE zebranych w danym roku przez przedmiotowe państwo członkowskie i wyrażony jako procent średniej masy EEE wprowadzonych do obrotu w trzech poprzednich latach (2013-2014-2015) w tym państwie członkowskim. Oznacza to, że począwszy od roku 2016 pojedynczy minimalny poziom zbierania odnosi się do całkowitej ilości WEEE, zarówno z gospodarstw domowych jak i użytkowników innych niż gospodarstwa domowe.

8. INFORMACJA DLA UŻYTKOWNIKÓW I INFORMACJE DLA ZAKŁADÓW PRZETWARZANIA - Artykuły 14 i 15

8.1. Czy w momencie, gdy EEE jest oznaczony podczas wprowadzania do obrotu przez państwo członkowskie, musi być on ponownie oznaczony w przypadku wymiany pomiędzy państwami członkowskimi?

Nie. Jeśli producent EEE (lub ktokolwiek, kto współpracuje w łańcuchu dostaw) oznaczy EEE w momencie, gdy jest on wprowadzany do obrotu w państwie członkowskim i zostanie on sprzedany innemu państwu członkowskiemu, strona odpowiedzialna za oznaczenie EEE (np. producent) w tym innym państwie członkowskiemu nie jest zobowiązana do ponownego oznaczenia tego EEE, ponieważ informacja na temat tego EEE wymagana zgodnie z art. 14 ust. 4 i art. 15 ust. 2 już istnieje.

Jeśli producent EEE (lub ktokolwiek, kto współpracuje w łańcuchu dostaw) nie oznaczył EEE w momencie, gdy został on wprowadzany do obrotu w państwie członkowskiemu, po czym ten sam EEE został sprzedany innemu państwu członkowskiemu, strona odpowiedzialna za oznaczenie EEE w tym innym państwie członkowskiemu jest zobowiązana do oznaczenia tego EEE.

9. AUTORYZOWANY PRZEDSTAWICIEL - Artykuł 17

9.1. Czy producenci mają prawo wyznaczać autoryzowanego przedstawiciela zamiast posiadania siedziby w państwie członkowskim?

Tak. Zgodnie z art. 17 ust. 1 państwa członkowskie mają obowiązek zapewnić, by producent określony w art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i) do (iii) mający siedzibę w innym państwie członkowskim otrzymał zgodę, w drodze wyjątku od art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (i) do (iii), na wyznaczenie osoby prawnej lub fizycznej mającej siedzibę na jego terytorium, jako autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie na jego terytorium obowiązków tego producenta.

Aby to zilustrować, można wyobrazić sobie przypadek, w którym spółka A mająca siedzibę w państwie członkowskim (MS1), sprzedaje EEE jednej lub kilku innym spółkom (np. spółki X, Y) w innym państwie członkowskim (MS2). Zgodnie z art. 17 ust. 1, MS2 pozwala spółce A wyznaczyć autoryzowanego przedstawiciela odpowiedzialnego za wypełnienie obowiązków spółki A w MS2. Oznacza to, że dla ilości wprowadzanych przez spółkę A do obrotu na terenie MS2, autoryzowany przedstawiciel jest zobowiązany wypełnić odpowiednie obowiązki (np. rejestrację, sprawozdanie, systemy itd.). Oznacza to również, że spółki X, Y nie powinny deklarować tych ilości oraz że nie posiadają one żadnych obowiązków producenckich w odniesieniu do tych ilości. Jeśli spółka A nie wyznaczy autoryzowanego przedstawiciela w MS2, spółki X, Y (jako producenci w MS2 według art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iii)) są producentami odpowiedzialnymi w tym państwie członkowskim.

Jeśli chodzi o producentów, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv), art. 17 ust. 2 Dyrektywy podaje, że państwo członkowskie, w którym mają siedzibę, zapewnia, aby wyznaczyli oni autoryzowanego przedstawiciela w państwie/ach członkowskich, w których sprzedają EEE za pomocą *porozumienia się na odległość* w momencie, gdy nie mają oni siedziby w tych państwach członkowskich, w celu zapewnienia zgodności z ich obowiązkami producenckimi.

Sprzedawcy na odległość w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. f) ppkt (iv), którzy mają siedzibę w kraju trzecim muszą być zarejestrowani w państwie członkowskim, któremu sprzedają EEE. W momencie, gdy tacy producenci nie są zarejestrowani bezpośrednio w państwie członkowskim, któremu sprzedają EEE, muszą być oni zarejestrowani poprzez autoryzowanego przedstawiciela.

10. KONTROLA I NADZÓR - Artykuł 23

10.1. Czy art. 23 ust. 2 oznacza, że państwa członkowskie muszą nakładać kryteria zawarte w załączniku VI dla wszystkich przemieszczeń używanych EEE?

Nie. Na podstawie art. 23 ust. 2 państwa członkowskie są zobowiązane do stosowania wymogów załącznika VI jedynie w przypadkach, w których istnieje podejrzenie, że przemieszczenie używanego EEE stanowi przemieszczenie WEEE. Minimalne wymogi dla przemieszczania nie powinny utrudniać prawnej sprzedaży używanego sprzętu. W momencie, gdy istnieje podejrzenie, że przemieszczenie jest de facto nielegalnym przemieszczeniem odpadów, załącznik VI udziela państwom członkowskim instrumentu prawnego do wyjaśnienia tej sytuacji⁽⁵⁾.

Na przykład, podejrzenie może zaistnieć z powodu niewłaściwego opakowania używane EEE. Nieodpowiednie opakowanie chroniące produkty przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku oznacza, że produkt ten może być odpadem. Odpowiednio zapakowane używane EEE budzą z reguły podejrzenia, że stanowią WEEE.

10.2. Czy art. 23 ust. 2 odnosi się też do przemieszczenia używanych EEE pomiędzy państwami członkowskimi?

Tak. Art. 23 ust. 2 odnosi się zarówno do przemieszczeń używanego EEE z i do Unii Europejskiej jak i do przemieszczeń używanego EEE pomiędzy państwami członkowskimi.

10.3. Czy producent/osoba odpowiedzialna za przemieszczenie może być obciążona kosztami przechowywania nawet, jeśli używane EEE okażą się nie być WEEE?

Tak. Art. 23 ust. 3 Dyrektywy pozwala państwom członkowskim obciążać kosztami odpowiedniej analizy i inspekcji oraz przechowywania producentów lub strony trzeciej działającej w ich imieniu, a także inne osoby odpowiedzialne za organizację przemieszczenia bez względu na to, czy podejrzane używane EEE okaże się należeć do WEEE.

⁵ Komunikat Komisji COM(2012)139 Final/11.4.2012.

11. MINIMALNE WARUNKI DOTYCZĄCE PRZEMIESZCZENIA - załącznik VI

11.1. Czy 'posiadacz' używanych EEE w każdym przypadku jest jednocześnie prawnym właścicielem tych EEE?

Nie. załącznik VI punkt (1) odnosi się do 'posiadacza przedmiotu', który deklaruje zamiar lub fakt przemieszczenia używanego EEE; Punkty 1 lit. c) oraz 5 załącznika VI odnoszą się do 'posiadacza organizującego transport'. 'Posiadacz przedmiotu' jest osobą fizyczną lub prawną, która (w formie bezpośredniej lub pośredniej) posiada używany przedmiot EEE, lecz która niekoniecznie jest prawnym właścicielem używanego EEE.

11.2. Czy właściwa ochrona przed uszkodzeniem podczas transportu, załadunku i rozładunku wymaga zarówno odpowiedniego opakowania jak i właściwego ułożenia ładunku?

Tak. W przypadku, gdy używany EEE jest przemieszczony z intencją ponownego użycia, oczekuje się, że będzie on zarówno odpowiednio opakowany i właściwie ułożony (ochrona podobna do tej w przypadku transportu nowych produktów).

11.3. Jakie jest znaczenie słowa 'gwarancja' w kontekście załącznika VI pkt. 2 lit. a)?

W kontekście załącznika VI (punkt 2 lit. a)), 'gwarancja' może stanowić albo odpowiedzialność producenta wobec konsumentów w prawodawstwie krajowym w przypadku braku zgodności z umową sprzedaży towarów konsumenckich, albo każdą pisemną umowę zobowiązującą sprzedawcę lub producenta do naprawy lub wymiany sprzętu niespełniającego specyfikacji określonej w oświadczeniu gwarancyjnym lub w odpowiedniej reklamie.

Gwarancje te obejmują na przykład gwarancje prawne i konsumenckie zgodne z Dyrektywą 1999/44/WE jak również gwarancje dostarczane przez producentów i sprzedawców w ramach transakcji B2B (ang. *business to business*) dotyczących EEE. Termin ten obejmuje też dodatkowe zobowiązania wynikające z umów, np. przedłużenie gwarancji, czy też zobowiązania w kontekście umów sprzedaży, świadczenia usług, konserwacji czy naprawy.

11.4. Czy odstępstwo od wymogów, o którym mowa w pkt. 2 załącznika VI odnosi się do używanych EEE, które są transportowane w ramach umowy leasingowej?

Zgodnie z definicją WEEE w art. 3 ust. 1 lit. e), EEE staje się WEEE w momencie, gdy jego posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub ma obowiązek pozbycia się EEE. Używane EEE w ramach obowiązującej umowy leasingowej, które są przemieszczane przez osobę zaangażowaną, w ramach działalności gospodarczej, w działania leasingowe, nie są WEEE pod warunkiem, że ich posiadacz nie zamierza się ich pozbyć. W związku z tym nie zachodzi w związku z nimi 'podejrzenie, że są WEEE', chyba że istnieje inny powód, dla którego można uznać, że używane EEE nie są przeznaczone do dalszego użytku (np. nieodpowiednie opakowanie i niewłaściwe ułożenie ładunku).

11.5. W jakich przypadkach stosuje się odstępstwo opisywane w załączniku VI pkt. 2 lit. b)?

Punkt 2 lit. b) załącznika VI odnosi się do używanych EEE przeznaczonych do użytku profesjonalnego wysłanych do odnowy lub naprawy zgodnie z obowiązującą umową z zamiarem ponownego użycia, wysłanych do:

- producenta; lub
- strony trzeciej działającej w imieniu producenta; lub
- placówki strony trzeciej w krajach, do których odnosi się Decyzja C(2001)107/Final Rady OECD dotycząca przeglądu decyzji C(92)39/Final w sprawie kontroli transgranicznego przemieszczania odpadów przeznaczonych do odzysku.

11.6. Jaki jest cel 'deklaracji osoby dotyczącej zakresu jej działalności'? W jakiej formie należy sporządzić tę deklarację?

Celem 'deklaracji osoby dotyczącej zakresu jej działalności', o której mowa w punkcie 4 lit. b) załącznika VI jest identyfikacja osoby fizycznej lub prawnej, która odpowiada za przemieszczenie w związku z wymogami załącznika VI. Osobą składającą tę deklarację jest osoba, która organizuje przemieszczenie. Deklarację można sporządzić np. poprzez dodanie odpowiedniej adnotacji do deklaracji wymaganej zgodnie z załącznikiem VI punkt 1 lit. c).

11.7. Czy konieczne jest przenoszenie wszelkich informacji wspomnianych w pkt. 5 załącznika VI w celu udowodnienia, że przedmiotem jest używany EEE?

Nie. Przemieszczeniom używanych EEE objętych jednym z odstępstw opisanych w punkcie 2 nie musi towarzyszyć żadna dokumentacja, o której mowa w punktach 1 lit. a), 1 lit. b) i 3. Brzmienie punktu 5 załącznika VI może być źle zrozumiane jako dodatkowy wymóg dokumentacji, która nie jest wymagana w przypadku przemieszczenia używanego EEE zgodnie z jednym z odstępstw załącznika VI, punkt 2.

11.8. Czy EEE nieobjęte zakresem Dyrektywy muszą spełniać wymogi załącznika VI przy transporcie?

Nie. EEE nieobjęte zakresem stosowania Dyrektywy (np. wadliwe wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe i wielkogabarytowe stałe instalacje) nie podlegają minimalnym wymaganiom dla przemieszczeń opisanym w załączniku VI.

Dodatek

Niniejszy dodatek został opracowany aby pomóc w zilustrowaniu zakresu stosowania Dyrektywy.

Składa się on z dwóch części:

Część 1: Przedstawia drzewo decyzyjne, dzięki któremu producent może się dowiedzieć, czy Dyrektywa dotyczy jego produktów. drzewo może też pomóc organom krajowym w ustaleniu, czy określony sprzęt jest objęty zakresem stosowania Dyrektywy.

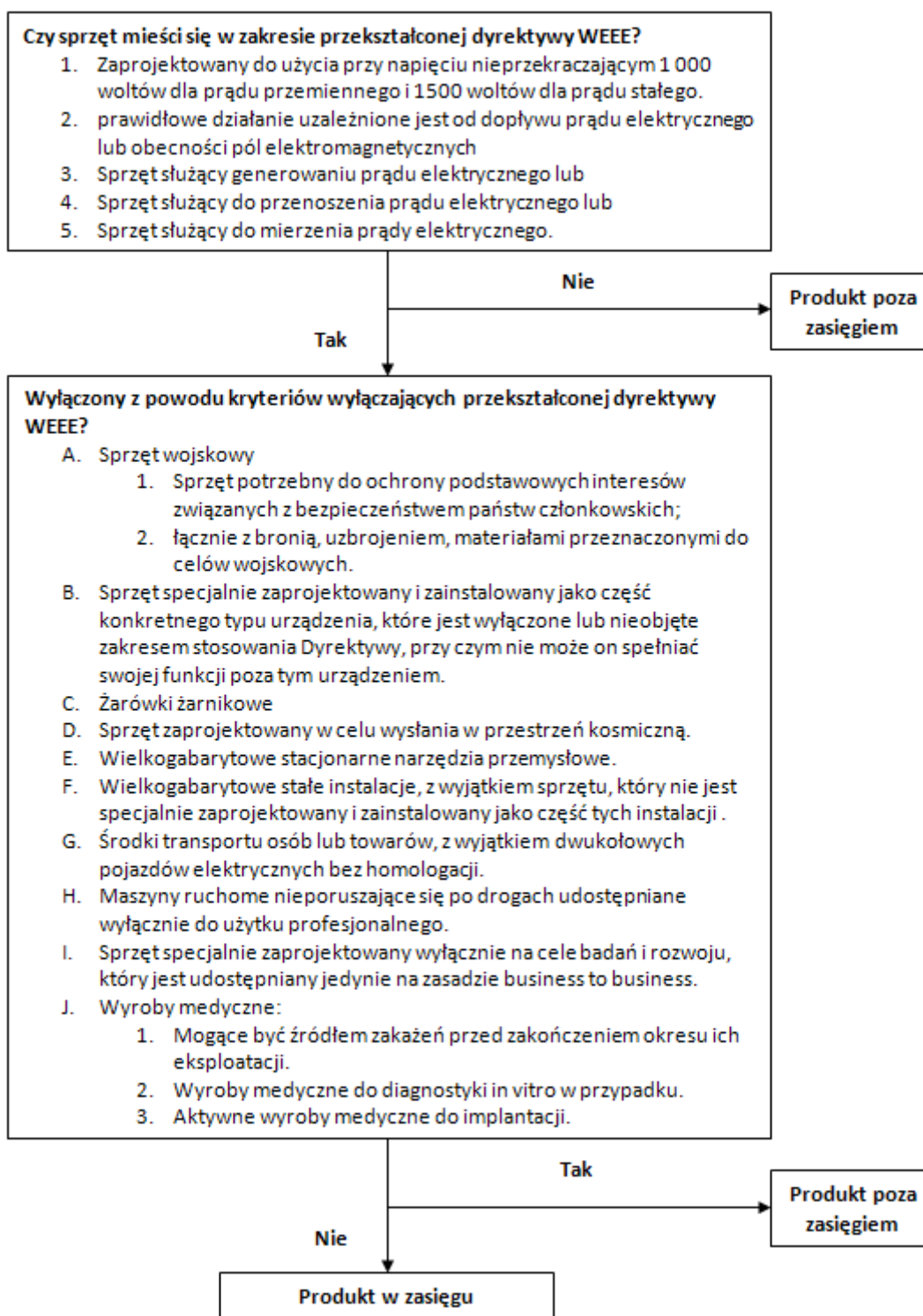
Część 2: Przedstawia opis kryteriów określających, czy dany sprzęt jest objęty zakresem Dyrektywy i podaje konkretne przykłady.

CZĘŚĆ 1: Drzewo decyzyjne - Jak mogę dowiedzieć się, czy Dyrektywa odnosi się do mojego produktu?

Aby dowiedzieć się, czy wymagania Dyrektywy odnoszą się do twojego produktu, podążaj za gałęziami poniższego drzewa decyzyjnego. Przejdź przez każde pole. Jeśli odpowiedziałeś/łaś **TAK** na kryterium 1 oraz jedno z kryteriów 2-5 w pierwszym polu, oznacza to, że sprzęt należy do EEE, przez co jest **OBJĘTY** (w punkcie wyjścia) zakresem stosowania Dyrektywy. Jeśli twoja odpowiedź na wszystkie kryteria w pierwszym polu brzmi **NIE**, twój sprzęt nie jest objęty Dyrektywą.

Jeśli odpowiedziałeś **TAK** na jedno z kryteriów A-J w drugim polu, twój sprzęt prawdopodobnie jest wyłączony z zakresu stosowania Dyrektywy. Pierwsze trzy kryteria (A, B, C) odnoszą się już do okresu przejściowego, natomiast reszta obowiązywać będzie od 15 sierpnia 2018 r. W przypadku wątpliwości skontaktuj się z organem krajowym odpowiedniego państwa członkowskiego. Jeśli do twojego sprzętu nie odnoszą się żadne kryteria wyłączające go z zakresu Dyrektywy, oznacza to, że jest on nią **OBJĘTY**.

Drzewo decyzyjne

CZĘŚĆ 2: Opis kryteriów określających, czy dany sprzęt jest objęty zakresem Dyrektywy - przykłady

Ta część dodatku zawiera 15 kryteriów decydujących o tym, co jest objęte, a co wykracza poza zakres stosowania dyrektywy WEEE. Każde kryterium posiada swój cel i — tam, gdzie jest to stosowne — podane są przykłady ich błędnego rozumienia. Pozwala to na rozwianie ewentualnych wątpliwości w przypadku, gdy kryterium wydaje się niejasne.

Pierwsza kolumna zawiera liczby użyte w niniejszym dodatku: Kryteria objęcia 1-5 i kryteria wyłączenia A-J. Druga kolumna podaje opis kryteriów z Dyrektywy, a trzecia – cele tych kryteriów (dlaczego zostały wprowadzone) oraz przykłady błędnej interpretacji. Zawarcie celu kryteriów jest podyktowane faktem, iż podczas ustalania, czy EEE jest objęte lub wyłączone z zakresu stosowania Dyrektywy, niektóre słowa mogą być zinterpretowane/ zrozumiane/ przetłumaczone na różne sposoby, przez co znaczenie może zostać zmienione.

Przykład: W okresie obowiązywania starej dyrektywy 2002/96/UE w sprawie WEEE, panowała powszechna 'plotka', że sprzęt profesjonalny należący do kategorii 6, który jest przytwierdzony (ang. fixed) do ściany nie jest objęty zakresem stosowania Dyrektywy. Ta interpretacja jest jednak daleka od brzmienia Dyrektywy, która nie wymienia słowa 'przytwierdzony' jako niezależnego kryterium do ogólnego wyłączenia sprzętu z zakresu.

Kryteria określające, czy dane EEE są objęte zakresem stosowania Dyrektywy ⁶		
Nr	Kryterium	Wyjaśnienie
1	Sprzęt zaprojektowany do użycia przy napięciu nieprzekraczającym 1 000 voltów dla prądu przemiennego i 1500 voltów dla prądu stałego,	<p>Cel: Wyłączenie sprzętu, w którym wpływ lub odpływ napięcia elektrycznego przekracza określone i powszechne granice.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie narzędzi/maszyn/sprzętu w przypadku, gdy napięcie pojawiające się wewnątrz sprzętu przekracza podane granice. Na przykład, elektryczna pułapka na owady, która powoduje zwarcie w momencie, gdy mucha dotyka drutów, przez co w niewielkim okresie czasu uwalniane jest wysokie napięcie, zasilana dwiema bateriami AA.</p>
2	Sprzęt, którego prawidłowe działanie uzależnione jest od dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych,	<p>Cel: Aby zapewnić, że sprzęt, który nie potrzebuje elektryczności do wypełniania podstawowej funkcji, (ale np. wymaga jedynie iskry do uruchomienia) jest wyłączony z zakresu stosowania Dyrektywy. Przykładem mogą być kosiarki benzynowe, zapalniczki, piecyki gazowe uruchamiane elektrycznie.</p>

⁶ W każdym przypadku sprzęt odpowiadający definicji EEE jest objęty zakresem stosowania Dyrektywy, chyba że zostaje on wyłączony na podstawie art. 2.

		<p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie sprzętu, który swoją funkcją elektryczną odróżnia się od innych sprzętów tego samego typu (np. elektryczna szczoteczka do zębów jest objęta zakresem stosowania Dyrektywy ponieważ aby poprawnie pracować potrzebuje dopływu prądu elektrycznego lub obecności pól elektromagnetycznych i nie powinna być ona wyłączona z zakresu dlatego, że bez prądu może nadal służyć do czyszczenia zębów).</p>
3	Sprzęt do wytwarzania prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych,	<p>Cel: Aby zapewnić, że wszystkie generatory energii elektrycznej zaprojektowane do stosowania przy napięciu nieprzekraczającym 1 000 woltów dla prądu przemiennego i 1500 woltów dla prądu stałego, są objęte zakresem stosowania Dyrektywy, łącznie z generatorami mocy pracującymi poprzez spalanie, wiatr, wodę, słońce i inne źródła mocy.</p> <p>Celem nie jest objęcie całej elektrowni, lecz jedynie sprzętu służącego do generowania prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Objęcie zakresem całej elektrowni lub generatora objętego jakimkolwiek wyłączeniem z zakresu np. generatora specjalnie zaprojektowanego i zainstalowanego jako część innego rodzaju urządzenia jest wyłączony lub nieobjęty zakresem stosowania Dyrektywy).</p>
4	Sprzęt do przenoszenia prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych,	<p>Cel: Aby zapewnić, że wszelkie środki przenoszenia prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych, łącznie z przewodami, kablami, przetwornikami i antenami, są objęte zakresem jako EEE, chyba że stanowią wyjątek..</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie kabli i anten argumentowane faktem, że nie funkcjonują one samodzielnie. Ich podstawową funkcją jest przenoszenie prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych.</p>
5	Sprzęt do pomiaru prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych,	<p>Cel: Aby zapewnić objęcie zakresem sprzętu służącego do pomiaru prądów elektrycznych lub pól elektromagnetycznych nawet jeśli sprzęt ten sam w sobie nie zużywa energii, np. woltomierz.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Nie zidentyfikowano.</p>

Wyłączenia z zakresu stosowania Dyrektywy.

<p>A</p>	<p>Sprzęt potrzebny do ochrony podstawowych interesów związanych z bezpieczeństwem państw członkowskich, łącznie z bronią, uzbrojeniem, materiałami przeznaczonymi do celów wojskowych.</p>	<p>Cel: Aby zapewnić, że sprzęt niezbędny do ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich (np. sprzęt wywiadu wojskowego) oraz materiały wojskowe wyprodukowane specjalnie na potrzeby wojskowe mogły być wykonane z użyciem części składowych, które w przeciwnym przypadku byłyby niedozwolone oraz rozporządzane bez podawania informacji o ich konstrukcji do publicznej wiadomości. Ważne jest zatem, aby sprzęt ten nie był sprzedawany użytkownikom innym niż siły wojskowe i bezpieczeństwa narodowego, oraz żeby po okresie eksploatacji nie trafiały do zwykłych strumieni odpadów.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie sprzętu, który jest powszechnie dostępny na podstawie argumentu, że jest on częścią lub służy do monitorowania np. zapasów broni wojskowej. Latarka wojskowa i materiał wojskowy w przypadku, gdy jego tajność nie jest znacząca dla bezpieczeństwa narodowego są objęte zakresem stosowania Dyrektywy.</p>
<p>B</p>	<p>Sprzęt specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część konkretnego typu urządzenia, które jest wyłączone lub nieobjęte zakresem stosowania Dyrektywy, przy czym nie może on spełniać swojej funkcji poza tym urządzeniem.</p>	<p>Cel: Aby zapewnić, że sprzęt zaprojektowany w celu zainstalowania jako część innego rodzaju sprzętu wyłączonego z zakresu stosowania Dyrektywy lub nieobjętego jej zakresem, i który nie może funkcjonować samodzielnie nie był objęty zakresem stosowania nowej dyrektywy WEEE.</p> <p>Przykłady:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sprzęt zaprojektowany w celu zainstalowania jako część statku lub samochodu, który może pełnić swoją funkcję jedynie w połączeniu z tym statkiem lub samochodem, i który jest unieszkodliwiany zgodnie z prawodawstwem dla pojazdów i statków wycofanych z eksploatacji jest objęty tym wyłączeniem. takim przykładem jest zintegrowany odbiornik radiowy lub urządzenie do nawigacji. • Sprzęt zaprojektowany w celu zainstalowania jako część LSFI. <p>Przykład błędnej interpretacji: Przyjęcie, że to wyłączenie obejmuje także sprzęt posiadający niezależną funkcję na ziemi, który może być też częścią innej instalacji. Na przykład, błędem jest wyłączenie z zakresu stosowania Dyrektywy zintegrowanej lodówki dlatego, że może być ona częścią szafki kuchennej, która jest wyłączona z zakresu stosowania Dyrektywy lub odpowiednio wyłączenie z zakresu normalnego panelu</p>

		telewizyjnego, który jest na stałe zamontowany na ścianie tylko dlatego, że może być on uważany za część ściany.
C	Żarówki żarnikowe	<p>Cel: Aby wyłączyć sprzęt, który jest w trakcie wycofywania z rynku europejskiego.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie lamp, które zostały jasno wspomniane w załączniku IV nowej dyrektywy WEEE jako objęte zakresem.</p>
D	Sprzęt zaprojektowany w celu wysłania w przestrzeń kosmiczną.	<p>Cel: Aby wyłączyć sprzęt, który nie jest zaprojektowany aby powrócić na Ziemię.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie sprzętu używanego w procedurach kontroli satelity itd., który nigdy nie opuszcza Ziemi.</p> <p>Wyłączenie sprzętu pierwotnie zaprojektowanego do wysłania w przestrzeń kosmiczną, który w późniejszym czasie znalazł zastosowanie na Ziemi.</p>
E	Wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe ('LSSIT')⁷	<p>Cel: Ponieważ wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia/maszyny przemysłowe są instalowane, konserwowane, używane i usuwane przez profesjonalistów, powinny być one wyłączone z zakresu stosowania nowej dyrektywy WEEE.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie z zakresu jakiegokolwiek narzędzia przemysłowego. Jedynie narzędzia odpowiadające definicji LSSIT będą wyłączone z zakresu stosowania Dyrektywy.</p>
F	Wielkogabarytowe stałe instalacje, z wyjątkiem sprzętu, który nie jest specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część tych instalacji ('LSFI')⁸	<p>Cel: Profesjonalny EEE, który jest wielkogabarytowy i stały, lecz nie należy do narzędzi przemysłowych może być wyłączony w przypadku, gdy spełnia kryteria zawarte w definicji 'wielkogabarytowej stałej instalacji'.</p> <p>W motywie 9, platformy wiertnicze, systemy transportu bagażu na lotniskach i windy są wymienione jako przykłady wielkogabarytowej stałej instalacji.</p>

⁷ **Definicja LSSIT zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. b):** 'wielkogabarytowe stacjonarne narzędzia przemysłowe' oznaczają wielkogabarytowy zespół maszyn, sprzętu i/lub elementów składowych, współpracujących ze sobą w celu konkretnego zastosowania, trwale instalowany i odinstalowywany w konkretnym miejscu przez profesjonalny personel oraz użytkowany i utrzymywany przez profesjonalny personel w przemysłowym obiekcie produkcyjnym lub w obiekcie badawczo-rozwojowym;

⁸ **Definicja LSFI zgodnie z art. 2 ust. 1 c):** 'wielkogabarytowa stała instalacja' oznacza wielkogabarytowy zespół różnego rodzaju aparatury oraz, w stosownych przypadkach, innych urządzeń, które:
(i) są montowane, instalowane i odinstalowywane przez profesjonalny personel,
(ii) są przeznaczone do trwałego użytkowania jako część budynku lub konstrukcji w określonej z góry i stałej lokalizacji, oraz
(iii) mogą być zastąpione wyłącznie tym samym, specjalnie zaprojektowanym sprzętem.

		<p>Przykład błędnej interpretacji: Używanie argumentu, że lampa drogowa lub stadionowa przytwierdzona do słupa lub odbiornik telewizyjny przytwierdzony do ściany jest stałą instalacją.</p> <p>Używanie argumentu, że sprzęt jest wyłączony z zakresu jako część LSFI, nawet gdy nie jest on specjalnie zaprojektowany i zainstalowany jako część instalacji.</p>
G	Środki transportu osób lub towarów, z wyjątkiem dwukołowych pojazdów elektrycznych bez homologacji.	<p>Cel: Aby wyłączyć ciężarówki, samochody, motocykle, pociągi, statki powietrzne i inne środki transportu. Celem jest rozróżnienie środków transportu z homologacją od środków transportu bez homologacji.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie zabawkowych samochodów elektrycznych, w których mieści się od 1 do 2 dzieci. Taki samochód jest przede wszystkim traktowany jako zabawka, przez co obejmuje go zakres stosowania Dyrektywy.</p> <p>Wyłączenie rowerów elektrycznych lub hulajnóg elektrycznych nieposiadających homologacji.</p>
H	Maszyny ruchome nieporuszające się po drogach udostępniane wyłącznie do użytku profesjonalnego⁹.	<p>Cel: Aby wyłączyć napędzane energią elektryczną sprzęty transportowe i maszyny ruchome przeznaczone wyłącznie do użytku profesjonalnego, które poruszają się podczas pracy. Przykładami mogą być wózki widłowe, kosiarki, elektryczne taczki, zmiatacze ulic i ruchome żurawie.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie maszyny zaprojektowanej do mieszania ciasta przy profesjonalnej produkcji chleba używając argumentu, że może się ona przemieszczać po piekarni.</p> <p>Wyłączenie betoniarki używając argumentu, że przemieszcza się ona z jednego placu budowy na drugi.</p> <p>Wyłączenie (nie przytwierdzonej na stałe) pompy wodnej używając argumentu, że nie jest ona przytwierdzona na stałe, a więc samojezdna. Nieodzownym warunkiem wyłączenia pompy z zakresu jest posiadanie przez nią kół lub podobnych, oraz konieczność poruszania się na tych kołach podczas pompowania wody.</p>
I	Sprzęt specjalnie zaprojektowany wyłącznie na cele badań i rozwoju (B+R),	<p>Cel: Niektóre sprzęty B+R mogą być tak wyspecjalizowane, że ich producent nie będzie chciał podać ich konstrukcji do</p>

⁹ Definicja 'Maszyny ruchomej nieporuszającej się po drogach' zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. d): 'Maszyny ruchome nieporuszające się po drogach' oznaczają maszyny z pokładowym źródłem zasilania, których funkcjonowanie wymaga poruszania się albo ciągłego lub półciągłego przemieszczania się między następującymi po sobie stałymi miejscami pracy;

	<p>który jest udostępniany jedynie na zasadzie business to business.</p>	<p>publicznej wiadomości. W związku z tym, konieczne jest udostępnianie takiego sprzętu jedynie na cele rozwojowo-badawcze, a jego wyłączenie jest podyktowane nieobciążaniem badań, postępu naukowego, rozwoju i innowacji w Unii Europejskiej.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Granice pomiędzy sprzętem B+R dla gospodarstw domowych a sprzętem B+R dla użytkowników innych niż gospodarstwa domowe mogą być trudna do zdefiniowania. Argument, że sprzęt jest nadal objęty wyłączeniem mimo, że stosuje się go coraz powszechniej jest błędną interpretacją wyłączenia.</p> <p>Wyłączenie sprzętu takiego jak wirówka lub urządzenia gazometryczne w przypadku, gdy sprzęt ten jest używany zarówno w B+R jak i w szpitalach lub w celach naukowych.</p>
J	<p>Wyroby medyczne i wyroby medyczne do diagnostyki in vitro w przypadku, gdy mogą one być źródłem zakażeń przed zakończeniem okresu ich eksploatacji, a także aktywne wyroby medyczne do implantacji¹⁰.</p>	<p>Cel: Aby uniknąć usuwania sprzętu elektrycznego z ciał zmarłych pacjentów.</p> <p>Aby uniknąć umieszczania w strumieniu odpadów sprzętu będącego źródłem zakażeń, ryzykując zdrowie ludzkie.</p> <p>Przykład błędnej interpretacji: Wyłączenie jakichkolwiek przedmiotów, które miały kontakt z płynami ustrojowymi, łącznie z termometrami, sprzętem medycznym ponownego użycia, gdzie małe części będące źródłem zakażenia (cewki) są wyrzucane każdorazowo po użyciu sprzętu, podczas gdy kluczowa część może nie być źródłem zakażenia.</p> <p>Przykład: automatyczne urządzenie do kontroli i</p>

¹⁰ **Definicja 'Wyrobu medycznego' zgodnie z art. 1 ust. 1 lit. m):** 'Wyrób medyczny' oznacza wyrób medyczny lub wyposażenie w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit., odpowiednio, a) lub b) dyrektywy Rady 93/42/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej wyrobów medycznych (24), który jest EEE;

Definicja 'Wyrobu medycznego do diagnostyki in vitro' zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. n): 'Wyrób medyczny do diagnostyki in vitro' oznacza wyrób używany do diagnostyki in vitro lub wyposażenie dodatkowe w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit., odpowiednio, b) lub c) dyrektywy 98/79/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie wyrobów medycznych używanych do diagnozy in vitro (25), który jest EEE;

Definicja 'Aktywnego wyrobu medycznego do implantacji' zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. o): 'Aktywny wyrób medyczny do implantacji' oznacza aktywny wyrób medyczny do wszczepiania w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. c) dyrektywy Rady 90/385/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyrobów medycznych aktywnego osadzania (26), który jest EEE.

		<p>pompowania insuliny składa się z używanego ponownie produktu, nasady przechodzącej przez skórę oraz rurki łączącej nasadę z urządzeniem. Używany ponownie produkt elektryczny nie jest uważany za pewne źródło zakażeń. W wyniku błędnej interpretacji można by było wykluczyć urządzenie elektryczne do kontroli i pompowania.</p>
--	--	--